

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“

в Австро-Угорщині: на цілий рік 16 кор., на пів року 8 кор., на чверть року 4 кор., на місяць 1 кор. 50 сот.
в Росії: на цілий рік 8 карбованців, на пів року 4 карб.
в інших державах: на цілий рік 32 ер., на пів року 16 ер.

Передплата на „Буковину“ разом із тижневиком „Руска Рада“

на цілий рік 18 кор. (вгл. 9 рублів або 34 ер.) а на пів року 9 кор., вгл. 4-50 р., або 17 ер.
Поодинокі число 10 сотиків.

БУКОВИНА

Виходить кожної середи, п'ятниці і неділі.

Редация, адміністр. і експедиция

„Буковини“

в Чернівцях ул. Петровча ч. 2.

Ч. телефону 176.

Адрес для телегр.: „Буковина — Чернівці“.

Оголошення приймає ся по 20 сот. від стрічки. „Надіслане“ по 40 сот. від стрічки. При частійших замовленнях відповідний рабат. Рекламний неопечатаний віліні від порта. Рукописи звертає редакция лише за попереднім застереженням і залученням належності поштової.

В справах редакційних можна усно порозумівати ся що дня від 9—10 рано і 2—3 по пол. крім неділі і свят.

Вже леть ся кров мужицка.

Страшну вість подали ми в останніх відомостях останнього числа „Буковини“! Замордовано в страшний спосіб свідомого мужика із Видавча, який був головним свідком судової розправи проти Богатирця! Замордовано невинного чоловіка серед бестияльських знущань, — сповнено до неба о пімсту визнаючи злочин на біднім селянщині, який із святою свідомістю народних обов'язків стояв по стороні передових другів нашого народу, по стороні нашого народного кандидата, п. Ер. Пігуляка. Всі здогадують ся, що звирський морд сей має політичний підклад! Вже від довшого часу, як писали ми о тім в наших часописках, — затуманені стороники кацапско-панської кандидатури в вашківській окрузі розсилали анонімні листи до знатніших прихильників нашого народного кандидата із страшними погрозами, що останніх жде смерть, коли від народної справи як найскорше не відступлять. Якраз всі п. учителі з Видавча одержали такі листи. А тепер загинув мужик із Видавча і то якраз свідок проти кацапского кандидата о. Богатирця, — погіб в передодень судової розправи... На таку вість серце кровавить ся і вся неапатність звертає ся проти тих, на яких совісти по вік тяжіти ме отся невинна кров мужицка! Кацапи вносили від давня роздор в наші народні маси замість праці для бідного люду — в наших селах сіяли они ненависть і деморалізацію, сіяли свідому лож основану на релігійнім фанатизмі, туманяли і розривали люду і тим в душі їх вицілювали наклік до найстрашнішого звирства, найбільшої погани. Вічні свідомі брехні „Народної (з)Ради“ йшли між нарід, який відтак заживав кацапи алкогольем по своїх зборах, — вічне юдження проти всієї народної організації селянської йшло від кацапів у спокійні мужицкі оселі, — цьковано брата на брата, не було ніяких средств, які б були за страшний в шаленій борбі кацапів проти народної ідеї. Кожний здобуток нашого працюючого народу, кожда читальня, кожда каса, кожда „Січ“ була предметом зайлого вороговання із сторони кацапських ренегатів ромунизаторів; — де лиш здвигав ся наш нарід і ставав краще жити, сейчас з'являлись кацапи і починали свою нужденну, погану кар'єру. Та нічо не помагало. Нарід ріс і приходив до чимраз кращої свідомості, читальні і каси кацапські почали масово розпадатись, збаламучені бідні люди почали лавно відвертатись від своїх шалених провідників-кацапів. Свідомі брехні і юдження кацапські стали тепер так смішні, не дивно, коли їх власне наслідкам приписують люде згадані висше листи із страшними погрозами і отсей страшний злочин: замордоване невинного селянина. Там, де нема ідеї, а є лиш злоба і зависть, брехня і деморалізація, там очевидно при такій агітації навіть проти волі вождів „партиї“ мусить зродитись злочин!

Поганий, до краю негідний спосіб баламучення і юдження кацапского стає перед нами із патном поважного закиду, що якраз в нім є почин такого страшного діла, як політичний морд в Видавчу! Дорогою мирної, ідейної праці для народу йшли ми все і се мусить нам признати навіть найбільший наш ворог. Що кацапи сіяли крайню деморалізацію, о тім они самі аж надто добре знають! Але деж діло ся почує людске у тих сілках роздору, де кривить ся їх совість, яка не кричить протестом проти того цинізму, із яким з'являють ся они між нашим бідним людом? Вже не як політичне сторонництво, але як люди п'януємо деморалізаційну, шалену кар'єру кацапску, яка затроє душу нашого люду! Такі страшні і нечувані у нас досвіди, як сей морд, повинні останніх в більшій часті невинних прихильників кацапско-буковинської кар'єри відвернути від сеї погані і звернути їх на шлях, де нема місця для цинічних орків, де йде лиш

щира праця для народу, де є любов для народної сили і віра в ясну будучність рускої народної ідеї. Найсей невинний морд стане гробом для кацапского шайхства!

Відкриймо перед народом всю кацапску погань, вкажім на кровавий поєс кацапской шаленої амбіції, вкажім народови отсей побілені гроби, повні крайного пльугавства, щирим тим раз більшим трудом для бідного люду добиймо кацапску гниль і освятім тим страшну отсю подію, освятім невинно пролиту кров нашого свідомого брата-мужицка!

Поляки — гнобителями.

(Вірштерне Вернзон).

(Коведь).

Не одно тут дало би ся оповісти. Але, як старий журналіст, знаю добре, яку пайку можу взяти нараз.

Возьмім лише малу пробу їх тактики з останніх днів.

Університет у Львові був початково призначеним й Русинам. Але его так спольонізовано, що в р. 1901 множество руских студентів вивадрувало до чужих університетів, щоби тим звернути увагу авторитетів на суть річ. Однак се не помогло нічого; а позаяк і інші законні средства не помагали, прийшли они на думку устроїти в сім році бурливу демонстрацію, підчас якої подмано певну скількість університетських меблів і чинно обиджено одного університетского урядника. Молодих людей заведено на поліцію, але такі того самого дня пушено їх на волю. Парламент тоді же вібраний, отже могло прийти до інтер'єляції. Але ледви що розв'язано парламент, іменню 30. січня, арештовано молодіж наново. Заперті в переповнених казематах, безнадійно сиділи довгий час, постановили студенти остаточно увільнити ся голодовою смертю. Доперва аж тепер звернули на них увагу в Відні і тут не могли звачитись на нічо иншого, як лиш випустити їх на волю.

Але тепер отворили ся очі й прочій Європі. Чи то можливо, говорили ми між собою, щоби Поляки, котрі так розпучливо боролись і борять ся з Росіянами і Німцями о свою власну мову, щоби ті Поляки скрито, тихцем знущали ся над иншими за те лиш, що ті инші держать ся своєї мови?

Коли б один або другий поречитав тепер знова історію Поляків, то знайде, що ще від давня „правдивий Поляк“ дуже тяжко не внакше розумів понятє свободи, як лиш свободу для себе самого: робити або залишити, що лише сатана захоче. Панська мораль!

Ми горячо співчували з польским народом в його нещастю. Ми подивляли його героїську борбу за Наполеона, як також його погорду смерті в повстанні за повстанням. Ми може ще більше подивляли його героїчну оборону в інтересі малого і великого в щоденнім життю. Всі пригнетеві народи мали Поляків по своїх бої, як лиш пробували скинути з себе ярмо неволи а польські великі півці свободи до останніх хвиль здвигаютъ проміняти дуки нонад нашим життям.

Але коли знаємо, що з сімох мільйонів мужиків у властивій Польщі ще нині п'ять мільйонів є без землі і що польський клуб в Думі казав і каже, що переміна земельних відносин не є потрібною, — ну, то просто не знаємо, до казати на се. Бо ми видимо, що се лиш доведе до відродження Польщі і свободи а они не видить сего. Те саме і в Галичині. Коли польська шляхта не годна поняти сего, що всі ліси, і вся земля не може вже далше бути привілеєм для жмійки людей, лиш, що справедливое виборче право і справедливі вибори мають показати, як має поладнатись та справа і як всі инші хоби мають бути усунені, коли польська шляхта ще не добачує сего, то те, що они — а ми то знаємо — робить доброго, лиш приспішить ту хвилю, якої ніхто з нас не хоче дожити, лиш хіба сатана, що омотав їх сліпоту.

Чесний руский (український) нарід буде незадовго постійним тематом всіх часописів цивілізованого світа. Бо тепер знаємо всі: Т-й старий нарід вів в російську революцію жадання останнього порішення земельного питання і те питання вийшло в програму Думи. Те питання мож обминати можна перекрутити, але годі його вже відкинути; оно перейде до всіх народів і знайде в кінці свою форму.

Чи-ж се не дивно? Нарід, що був засуджений на смерть, дає нам всім нових, законодавчих сил до справедливості і щастя народів. Зародок лежав в його власнім старім ладі громадскім. Така народна душа, що показує таке здоровле і супромогу життя, не може розумієсь вмерти!

Передвиборчі вісти.

3 ніцманського округу.

В неділю, дня 7. цвітня відбули ся о год. 2. по полудні передвиборчі збори в громаді Суховерхів. Перше слово забрав управитель школи п. Матей Григорович, вітаючи горячо прибушого на збори кандидата п. радника Ілю Семаку. Потім розвинув кандидат в довгий дуже популярній промові свою програму, котру скінчав заявою, що хоче і буде вірно і ревно служити для добра свого дорогого народу. По промовах пп. уч. Никоряка, начальника Бажака і Семенюка прийняли збори одноголосно і з одушевленням кандидатуру п. радника Ілі Семаки на посла до Ради державної.

З Суховерхова поїхав кандидат около 4-ої год. по обіді на збори до Кліводина а разом з ним прибули сиди в гості о. Юр. Калінюк, начальник міста Бажака, голова ніцманської читальні Василь Ростоцький і другі. На границі села, коло стації Суховерхів очікував і привітав кандидата начальник Кліводинський п. Ілша Поповедний з радником. Разом з ними зайхав дорогий гість в супроводі величавої бандери в село, де коло старої школи очікували прийшого майже всі мешканці села Кліводина. При вході привітав начальника громадскій п. кандидат Ілю Семаку поновно в імені громади і передав ему хліб і сіль по старім звичаю. Збори утворив гарною промовою п. уч. Токаряка, привітавши п. радника Семаку і прочих гостей. По тім розвинув п. кандидат в спосіб дуже популярний свою програму і приобіцяв ревно заступати інтереси руского народу. П. Ілша Семака заявив, що своєю кандидатурою нікому не натручує ся і завізнав виразно присутніх, щоби кождий, хто може не годить ся з его виводами, висказав свої думки цілком лавно. По промовах о. Калінюка, начальника Бажака, п. Токаряка і господаря Василя Запотоцького, збори, на котрих було дуже велике число прихильників Савчука, прийняли одноголосно резолюцію, в котрій прийнято кандидатуру п. радника Ілі Семаки а виразом виразно і рішучо за-протестовано против кандидатури Савчука, котрий, як сказав в своїй промові п. начальник Бажака, міг би може бути кандидатом до сойму краєвого, але на жаден спосіб депутатом в Раді державній, бо там треба людей учених, людей з високим образованием, там треба вміти „на мило стріляти“. З сего виходить, що наколи п. радник Ілша Семака навіть у так званім кацапскім гнізді як Кліводин, зумів собі здобути так великі симпатії, то мож сміло сказати, що за сии кандидатом стоїть голос руского народу і що вибір його запевнений. — Кліводинський.

3 заставнецького округу.

В суботу, дня 6. цвітня по полудні коло 5-ої год. відбуло ся передвиборче віче в Луках, на котрім взяли участь майже всі виборці нашої громади, ба навіть із сусідніх сіл. Зібрані повитали привіз п. А. Лукашевча гримками окликавши „славно“, при чім стріляно із мотків на знак особливого і щироного поважання. Старший господар Федір Майструк привітав кандидата нашим руским звичаєм в імені цілої громади, передаючи йому хліб і сіль. Присутні, удавшись до шкільного будинку, вибрали старшину зборів а то начальника Ілша Калінюка председателем, начальника із Звинячки Н. Димку і Тедера Пилипка, господаря із Лук, заступниками, а Ст. Циганюка писарем. Перший промовив на зборах при загальних окликах привізший кандидат п. А. Лукашевч. По гарній програмовій промові кандидата перебиваний гримками „славно“ забирали слово пп. Смеричанський, Димка, Ф. Майструк, Калінюк, Стенігач, Циганюк і ще инші виборці. По сім відчитано і слідує внесення ухвалено і прийнято одноголосно зборами: „Зібрані виборці в Луках висказують повне довіре знаному і добре заслуженому п. А. Лукашевчєви, вітають його кандидатуру в застав-

неким повіті і заявляють одногласно, що віддадуть свої голоси лиш на п. А. Лукашевича і будуть як найгорячіше его кандидатуру попірати. Зібрані застерігають ся супроти всякої иньшої кандидатури, предвиджуючи в иньшій противній кандидатурі акцію шкідливу інтересам заставленого повіта в загальні а наших виборців з особна. Рівночасно висказують збори подяку і признане п. Ник. Василькови за його працю в Раді державній і просять його як також „Національну Радю“ о дальше поперте кандидатури п. А. Лукашевича. Трудно замовчати і те, що зібрані, почувши в бесідах імя Гакмана, гуділи як пчолоди про его сумні політичні діла, пускали в погоню за тим іменем слова „ганьба ему“ та „сумно“, отже видно, що про кандидатуру д-ра Гакмана і тут, в колишній твердині его, нікому і не снить ся. Прощаючись сердечно із своїм кандидатом, желали ему всі виборці сили і витривалости до трудної і широкої праці на добро і славу руского народу. — *Виборець.*

Дня 6. цвітня с. р. відбуло ся о годині 3. по обіді передвиборче віче в Придичу. При вході до уряду громадского, де окрім інтелігенції очікувало дорогого кандидата на сей повіт п. Лукашевича велике число місцевих селян, привітав п. Лукашевича парох отець Ю. Калинюк гарною промовою, а начальних п. Т. Ткачук передав ему хліб і сіль. По вході до уряду громадского, отворив збори о. Калинюк. Присутні вибрали старшину, в яку увійшли: О. Калинюк, председатель, надучитель І. де Брага і їй заступник, начальник Т. Ткачук і їй заступник а уч. Ю. Душилевич писар. Отець Ю. Калинюк, представив короткою промовою кандидата. Потім забрав слово п. Лукашевич. В своїй горячій промові висловив докладно задачу свою і свої цілі і зобов'язав ся свято боронити наш руский загаль у всіх его потребах. Всі зібрані висказали горячу прихильність кандидатури п. Лукашевича і дали слово чести попірати всіма силами его кандидатуру. Вічному кандидатури п. Гакманови висказали одногласно своє обурення, за роздор, що его вносять між нарід. Збори висказали також найглубше довіре й найгорячішу подяку дотеп. посд. Василькови і Пігуляку за невтомину працю коло руского народу. Надучитель І. де Брага зробив присутних уважними, що наш кандидат називає ся Лукашевич, а не Лукаевич, як мильно дехто говорить; отже, щоби при голосованню не було відтак яких непорозумінь. Відтак прорисив п. кандидата, щоби той старав ся, щоби консисторія систематизувала більше місць для гр.-пр. півнів церковних, бо багато з них покінчили школу, чекають цілі десятки літ на яке місце. О. Ю. Калинюк додав до того, щоби кандидат старав ся, аби гр.-пр. церковним півням підвищити платню з гр.-пр. релігійного фонду, бо їх платня рівняє ся хіба двірським форналам. Пан Лукашевич обіцяв їм се всім сил попірати. Потім забрав слово окінчений гр.-пр. церк. півень п. Запаринюк і висказав, що більшість даскалів вже пізнала, що кацаппи не є нічо иньшого, лише гнила колода і більшість даскалів йде тепер руна в руку з народом, але багато є таких, що ще не відважують ся їй сидять тихо, але вкортці здаєть ся їм пізнають, хто їм брат а хто собі рад. Тому, що більше ніхто не забрав слова, закінчив О. Ю. Калинюк збори. — *Ваш.*

3 вашівського округу.

Величаве віче в Станівцях н. Ч. В середу, д. 10. с. м. відбуло ся величаве віче в нашій громаді. На збори сї приїхав з Чернівців наш славний і так дуже заслужений, дорогий посол Николай Василько — а з ним і п. кандидат посол Єртой Пігуляк і редактор О. Луцький. Вже в дорозі до Станівців витали п. послів відпоручники з громад і „Січів“ а численні „Січів“ бандері провозили дорогих гостей наших аж до громадского уряду в Станівцях. Хлібом та солю витали послів наших люди на двірці в Барбівцях, — на границі громади Калинівці повитала гостей депутация від місцевої „Січі“, причім промовляв заступник двірника і хорунжий „Січі“ Василь Гриндаї, а на готарі Станівців прилучились до калинівських Січовиків Січовики станівські і волічки. Коли в товаристві бандері приїхали панове гості до самих Станівців, то тут перед урядом громадским привітали їх господар І. Харина від станівської громади, п. Н. Фрун дза від „Січі“, відтак ще д. Василь Яцко, надуч. Д. Алєбета, іменем „Січі“ на Вивозі Ів. Гоцуляк, і уч. Н. Данчул з Барбівців. В імені жидів витав послів п. С. Телер. На кождо промову, по кождім привіті відповідали оба панове посли серед салів мовдівних і серед великого одушевлення народу. — Відтак всі, о скільки лиш місця було, пішли до уряду громадского, де отворив збори п. надуч. Волоки, Данчул. До проводу зборами покликано: на голову п. радника суду Войнарского, на першого заступника панотця Маланчука з Лунавця, на другого заступника голови п. д-ра Брауна а на писаря п. учт. Вітана.

Перший промовив п. посол Николай Василько. Він зложив справозданє із своєї діяльности в соймі і парламенті і представив п. кандидата Є. Пігуляка. В часі промови п. Василька разпораз відзидись зібрані: „Хочемо мати послом лише п. Пігуляка“. — По промові п. Василька, яка всім дуже припала до серця, промовляв п. Пігуляк, який в довший промові розвинув свою програму, розказав як то він працювати буде, коли його виберуть послом, щоби облегчити недолю мужицку. Бесідник говорив

широко про податки, як би то їх справедливіше розділити можна, про потребу заведення дворічної лиш військової служби, про забезпечення наших людей від ліцитацій і на старість а вкінці перейшов до місце вих потреб, за які треба уїмнути ся. Промову п. Пігуляка нагороджувано частими окликами: „славно! Не хочемо Богатирця, не хочемо кирині, ми є за Вами, хочемо Вас!“ — Потім промовляв п. ред. О. Луцький. В гарній бесіді розсвітлив він погубну роботу кацаппів, розказав, як то кацаппи шкодять лиш народови, туманять його і яка по роботі кацапській виходить незгода між бідним народом, як то воюють проти Пігуляка його вороги, як то вони грозять смертю нашим найкрасшим людям і як з того прийшло до такого страшного злочину, як замордоване Андрія Колотила, господаря із Видавча. Четвертий промовляв панотець Маланчук, який яко православний св'ященник прекрасно розяснив зібраним, як то дурять кацаппи наш нарід т. зв. „уїєю“, як то вони туманять лиш нарід і шкодять йому. Коли о. Маланчук запитав зібраних, чи они є за п. Пігуляком, всі на знак признання піднесли руку в гору. На запит, хто є проти п. Пігуляка, не піднеслась ані одна рука. Всі постановили голосувати лиш на п. Єртой Пігуляка. — Господар Манкиш з Глинці розказав ще дещо про те, як то Богатирець не тримає з мужиками, а лише з панами. На його внесення ухвалили зібрані висказати подяку п. Н. Василькови і Є. Пігулякови за всю їх щирі і корисну працю для руского народу. Потім промовляв ще господар Гуляк з Чорткові, який зобразивши недолю нашого народу, перестеріг наших людей перед таким яке є тепер в Румунії, бо такий поступок як там, так і тут вийшов би нашим людям на лихо та горе. По промові п. надучителя Годованського з Лунавця і по подяці п. Пігуляка за довіре уділене йому зібраним, замкнено збори відсвіщанем народних гимнів: „Ще не вмерла“ і „Не пора“. — Зійшлось на збори так много народу, що не всі могли бути на нїм. Тому, коли панове посли побачили понад чотири тисячі наших людей, які стояли перед громадским урядом, постановили і тут промовити ще до тих людей. Говорив тут в останнє п. Пігуляк, почім п. гості серед музики і вистрілів з мовдіврів та в супроводі бандері із чотирох „Січів“ і місцевої сторожі пожежної відїхали до Чернівців. Всі наші люди дуже одушевлені, всі, як один підуть д. 14 мая голосувати на п. Єр. Пігуляка, всі як найкрасше згадують день, у яким завітали до нас наші панове посли та прочі гості. — *Колісь кацапи, тепер просвіте ний наш виборець.*

Збори товариства „Руска Шола“ в Путилові.

(Допиць).

Звичайні загальні збори „Філії тов. Руска Шола“ в Путилові відбули ся дня 16. марта с. р. в будинку школи народної в Путилові з слїдуючим порядком денним: 1. Отворене зборів; 2. прочитанє протоколу з послїднього засідання; 3. справозданє уступаючого виділу за минулий рік; 4. вибір нового виділу на рік 1907; 5. нарада над кандидатурою посла на гупульські повіті і вибір езекутивного комітету на тї-же повіті; 6. вибір тимчасового комітету маючого оснувати ся товариства ім. Осипа Федьковича в Путилові; 7. вільні внесення; 8. замкненє зборів.

На збори прибули майже всі учителі і учительки з гірської області; прибули також товариші з селетинського повіту як також із над Сучави. Коли явилось відповідне число членів, отворив збори голова тов. Михайло Дашкевич теплою промовою, витавши всіх прибулих на нараді товариства, а передовсім товаришів з поза путилівського повіту. Протоколу з послїдніх зборів не відчитувано, а то тому, позаяк кождому з присутних змість его був відомим. Справозданє з діяльности дотеперішного виділу товариства за минулий рік представляє ся ось як: Виділ товариства заходив ся переважно коло того, щоби згуртувати около товариства як найбільшу скільність членів, бо де много членів, там і сила. Се змаганє виділу увінчало ся по части гарними успіхами, позаяк до товариства вступили майже всі товаришки і товариші з над Черемоша, Путилівки, ба навіть і з округу селетинського і з над Сучави. Виділ товариства заходив ся також в порозуміню з філією товариства „Руска Шола“ в Важицї около признання учителям верховницям спеціального додатку дорожнього. Виділ слякав рівно ж надзвичайні збори товариства до Уста-Путилова, котрі як відомо, відбули ся величаво.

Розписано також просьбу майже до всіх українських літературних видавництв, щоб тїї спомогли своїми виданнями нашу убогу бібліотеку. З. марта 1906. року урядило товариство вечерниці з танцями, котрі вийшли зовсім вдоволяючо. Приходу було 127 К 60 сот., а розходу 127 К 86 сот.; 16 сот. виносачий дефіцит покрито з каси товариства.

Теперішній стан каси виносить + 23 К. Опісля прочитав п. голова подяку, яку прислав на его руки для нашого товариства, наш великий заслужений добродій краєвий інспектор Ом. Попович, за вислану ему гратуляцію з нагоди його іменованя краєвим інспектором шкільним. Збори привітали його щирою подяку з рівно-ж щирим вдоволенням. — Уступаючому виділу уділено абсолютну.

До нового виділу увійши: Михайло Дашкевич яко голова, Огильо Ельсгольд заступник голови, Николай Глібка каснер, М. Брага контролор, Осип Брандєль бібліотекар, А. Мандрик писар, пп. Мінодора Глібка і Анна Брага заступники виділових. Що до точки 5. денного порядку, то була вже згадка в 29. числі часописи „Буковина“.

З черги вибрано тимчасовий комітет маючого ся оснувати товариства ім. Федьковича в Путилові. В склад комітету увійшли: Мих. Дашкевич яко голова, Огильо Ельсгольд заступник голови, Н. Глібка каснер, М. Брага контролор, А. Мандрик писар, а Т. Роговський і П. Шлемко яко заступники виділових.

Відтак виголосив тов. Т. Роговський удалий вітчит під заголовком: „Чи належить Українцям читати й пропагувати твори Максима Горького?“.

Опісля на внесенє д. Мих. Дашкевича ухвалили збори резолюцію, котру переслано нашим академікам до Львова. Зміст ухваленної резолюції: „До 89 борців-героїв українських академіків в Львові. Найдорожші нам Брати! Кругом неправда і неволя. Но нарід замучений „не снить!“ Народні учителі буковинської Гупульщини зібрані дня 16. марта 1907 на звичайних загальних зборах філії товариства „Руска Школа“ в Путилові шлють Вам найсердечнішу подяку, за мученицку посвату в борбі за український університет в Львові. Висказуючи Вам необмежене довіре а верога гнобителям необмежену погорду, заявляємо однодушно, що ми в повні годимо ся з Вашим поступованєм, хвалимо його і прирікаємо свято, що і ми готові положити наші голови в борбі з ляцкою буюто. Слава Вам і честь!“ Слїдує 17 власноручних підписів.

Позаяк порядок денний як слїд вичерпано і пора була вже припізнена, замкнув нововибраний голова товариства збори, дякуючи присутним за ласкаву співучасть в так важних порадах. По відсвіщаню народних гимнів розійшли ся зібрані в свояся. — Михайло Дашкевич голова, Антїм Мандрик писар.

Політичний перегляд.

Угода з Угорщиною. Недавно писали ми, що угодові переговори з Угорщиною не допровадили до ніякого порозуміння між обома половинами держави і що справу полишає ся на якийсь час *in pendente*. Однак переговори перервано лише на короткий час, щоб по впливі того часу взяти ся знова за цілу справу. В понеділок прибули до Відня на дальші переговори президент міністрів др. Векерле, мініскарбу Кошут і міні. рільництва Даранїй. Міністри знов обмінюють ся своїми домаганнями, але результати будуть такі як доси. По переговорах у Відні продовжать ся переговори в Будапешті, але австрійські міністри в Будапешті не виторгують більше, як угорські у Відні. Цілі сї переговори є нічим иньшим як простою комедією (як висказуєть оден з впливовіших угорських державних мужів в „Zeit-“), яка однак може покінчитись дуже трагічно і фатально для обох державних половиць. Причина сїх неудач лежить в обопільнім браку довіри. Так річ має ся і сего вистарчає, щоб переговори не могли двігнутись з місця. Недовірчивість є впрочім здоровою основою кождої угоди, також і в приватнім життю, бо при абсолютнім довірю не треба й угоди. Однак таке недовіре мусить бути річево умовитоване, а не слїд ему бути особистим. Ся недовірчивість більша в угорських міністрів, як у наших. Мадяри не хотять довгоречинцевої угоди, а короткоречинцева також не стрічає в них на симпатії. Кождому ясно, чого вони собі бажать, і чезе та не думають вони серіозно при угодових переговорах. Досить того, справа страх запутана і не дасть ся розмотати скорше, аж як зійде ся у Відні сильний парламент, вибраний на підставі нового права виборчого, аж тоді поладнає ся справу після інтересів австрійських народів; до того часу ще не раз удадуть ся угорські міністри до Відня, а австрійські до Будапешту, але все безуспішно, — бо між ними надто мало обопільного довіри.

Бурливе вшехпольське віче у Відні. В неділю відбуло ся у Відні віче тамошних вшехпольців, на яким реєрували ред. Смольські і звісний др. Гоємоклє. Послїдний дав остаточно таку резолюцію зібраним під розвагу: Зібрані польські виборці Відня уважають відповідним солідарне поступованє поляків у всіх публичних справах, головню ж при надходячих виборах до парламенту і в тїй цілі, щоб показати ту солідарність, поставить ся „Zählkandidat“ у всіх віденських виборчих округах. Проти сєї резолюції виступили польські соц.-демократи і заступались за попертем соц.-демократичних кандидатур. Хоч резолюцію прийнято більшістю голосів, то збори розбили ся без ніяких результатів, бо крик і метушня перешкодили поставленю кандидатів.

Події в Росії.

Аума.

В дальшій дискусії про земельне питання згадати годить ся промову посла Шульгіна, який рішучо заявив ся проти нарушеня приватної власности;

лівиця прийняла сю промову окликами обурення. По ній промовляв посол мужик. Він висміяв сьвятість приватної власності і перестерігав правительству, щоб воно не дразнило мужиків, бо мужики рушать ся і захоплюють власть в свої руки. — В останніх днях з'явилися нові поважні вісті, що Думу напевно розв'яжуть. Посли старають ся обмежити свободу міністерських промов. Часописи доносять, що посли позістають у зв'язі із провінціональними революційними комітетами і пригтовляють загальне повстання. Такі вісті походять із правительствених кругів. Проти розв'язання Думи свідчило би те, що о новій позичці, як показуєть ся, і мови не може бути. Францускі банки під ніяким умовом не хочуть дати Росії дальших грошей без відповідної ухвали Думи.

Державна Рада.

В державній Раді ведеть ся тепер також дискусія над бюджетовим предложением мін. Кокорцова. Бюджетова комісія державної Ради, в яку входить і Вітте, рішила счеркнути 7 мільонів із видатків на війско, а також рішити має, скасувати всякі синектури в міністерських і в Синоді. — В склад державної Ради покликано на нового члена звісного ретрограда, бувши. професора київського університету і теперішнього редактора „Кієвлянина“ д. Піхна.

Дрібні вісті.

Партия „Мирного обновления“ рішила на останніх своїх зборах відсунути від всякої політичної акції і розв'язати всі свої партійні організації. — Київський університет опанували цілковито соціалісти-революціонери. — В наслідок протесту Столиціна проти лужности Думи із земствами та поодинокими знатоками в справах, якими займає ся Дума, „калети“ вислали лист до президента Думи із протестом проти застережень Столиціна. — В Лодзі тривають від довгого вже часу кроваві бійки між робітниками соціалістами і вшехпольцями та христ. демократами. В останній бійці десять робітників вбито а десять тяжко зранено.

Вибори до ради громадської в Одесі.

Велике вражіння на населення робить вислід виборів до ради громадської. В наслідок абстиненції поступових людей вишли виключно члени „союзу руских людей“. 8 Жовтня радних громадських, яких назначив губернатор, задумують зложити свої мандати.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Женщина.

(Легенда з інд.-мітології).

Як час починав ся, то сотворив Бог світ. А як він скотів потому сотворити жінчину, то переконав ся, що з'ужив вже весь матеріял при сотворенні мушцини. І Бог поміг собі по довгій розвазі ось так: Він взяв округлість місяця, емальний рух жука, наклін до чіпливости лунних ростин, дрожане трав, стрункість рожі, шовковий віддих цвітків, легкість листка та погляд серця, веселість лучів сонця та слеза мраня, неспостійність вітру та боязливості заяця, гордість пави та м'якість піря ластівки, твердоту діаманту, солодкий запах меду та жостокість тигра, тепло вогня та студийн леду, нап'яне сойня і воркотане годубки. З сих всіх елементів зложив Бог жінчину, та дав їй мушчину в дар.

— Вісім днів пізніше прийшов мушчина до Бога та сказав: „Господи, сотворіне, що ти мені дарував, огрічує мені життя! Она палає без перестанку, забирає весь мій час, жалює ся без всякої причини — тай до того вічно хора!“

— А Бог взяв собі жінчину назад. Але вісім днів пізніше прийшов мушчина знова та сказав: „Господи! Від коли я віддав те сотворіне, стало мені жити дуже самітне. Она мені часто сьпівала, танцювала, і я все думав над тим, якто она кокетно на мене дивилась, як зі мною гралась та вишлась на шию.“

— Тоді Бог дав ему жінчину. А ледво минули три дні, мушчина був вже знова у него. „Господи, казав він, я сам не знаю, що казати, але жінчина справляє мені більше прикрости, як утіхи! Прошу Тебе, спаси мене від неї!“

— Бог крикнув: „Іди собі вже раз від мене та роби, що сам знаєш!“ А мушчина відповів: „Та я не можу з нею жити!“

— Ба! та ти і без неї не можеш жити, — сказав Бог!

Тоді зітхнув тяжко мушчина, задумав ся і сказав пригноблено: „Ой горе мені нещасливому! Я не можу жити ані з нею, — ані без неї!“

З „Фріко-Рундшау“.

Перекл. І. Стр.

НОВИНКИ.

Чернівці, 11. цвітня 1907.

Гостина цїсаря в Празі. Цїсар удає ся 15. с. м. до Праги. Разом з цїсарем виїхують також през.

мін. барон Бек і міністри др. Пацак і Праде. Вже передтим появились ся мін. скарбу др. Форшт в Празі, а пізніше прибудуть мін. рільництва граф Аверсперг і мін. просвіти др. Мархет. Цїсар остане в Празі до неділі, 28. с. м.

Законопроект Абрагамовича о урядовім (польскім) язиці галицьких автономічних властей одержав, як „Wiener Zeitung“ доносить, цїсарську санкцію. Є се новий польонізаційний закон звернений проти Русинів. Він постановляє, що урядовою мовою автономічних властей має бути на будуче та з краєвих мов, яка є уживана в хвилю оголошення закона. Для зміни урядової мови треба скликати окреме засідане, яке має право тільки тоді рішати, коли на ній будуть присутні три чверти членів. Доси завело руску урядову мову 900 громад.

„Bo to nie jest żaden wstyd, z polską szlachtą polski żyć“. Беззкий рабін-чудотворець Сухе Бер Роках звернувся сими днями з посланієм до инших рабінів, у яких завважає правовірних жидів, щоб при надходжачих виборах підпирали лише вшехпольських кандидатів, бо так — мовляв — в торі написано.

Гонене українських учнів. Кореспондент „Южного Краю“ телеграфує до „Риди“, що з полтавської духовної семінарії виключено 20 учнів за видавання нелегальної часописи в українській мові.

Віче українських студентів і студенток у Львові. Ректор Грізекский оголосив на чорній таблиці перед університетом, що випис на лїтній семестер на львівській університеті розпочинають ся в понеділок дня 15. цвітня с. р. На той день (понеділок 15. с. м.) скликає комітет української академічної молодіжи віче української молодіжи львівського університету на годину 7 вечером. На днєвий порядок: справа виписів в українській мові. З огляду на те, що від рішення того віча залежати ме дальше становище до університетських львівських властей, зважає ся всіх товаришів і товаришок, щоби всі прибули на се віче. Перед остаточним рішенням справи на вічу ніхто не сьміє виписати ся на університет.

Заборона куреня. Данський сойм ухвалив закон, котрим заборононо курити тютюн молодіжи до 16 лїт. На тих, що переступають сю заборону, як також на тих, що доставляють молодіжи тютюну, сей закон накладає строгі кари. Коли так буде у нас?

Вкрадено дах. З Сараєва доносять: Вночі з 3. на 4. цвітня здохмили доси ще не винайдені злочинці дах з одної хати і унесли його. Так само ніким не перешкоджено, виваживши незамешканій частині дому вікна. Слїдуючого ранку побачили ся домашні, що їх хата втратила кришу.

Поляки крадуть рускі мандати в Галичині. Вшехпольська „Rada Narodowa“ рішила поставити вшехпольських кандидатів на кільканадцять руских округів виборчих в східній Галичині. Тепер пізнати, як поважно думали Абрагамовичі і Гомбінські, коли в виборчій комісії в Відні заперечили руских послів, що 28 мандатів оставуть Русинам неварушеними. Солодкі в тих панців слова та погані руки. Рускі сторонництва в Галичині без виїмки повинні супроти сего нечуваного лайдацтва вшехпольського відповідно застосуватись.

Нілько Росія має довгів подає час. „Наша Дума“. Російська казна була винна чужим державам на 1. січня 1905 р. 7 мільярдів рублів; через рік, сьб то на 1. січня 1906 р., довги її побільшили ся і дійшли до 7 і три чверти мільярдів. Далі в 1906 р. російське правительство пожижало (без дозволу Думи) 843 і три чверти мільярдів рублів на 5 проц. та ще під короткочасні векселі взяло від банкірів 353 і пів мільярдів (теж без дозволу Думи). Всього в минулому році міністрами позичено 1 мільярд 197 і пів мільярдів. Деңо з сих позичок заплачено в тім же таки році; несплачених же позичок минулого року остало ся більш 927 і пів мільярдів. Всього довг російський на 1. січня 1907 р. виносив около 8 і пів мільярдів рублів. Самих відсотків треба Росії платити що року 381 мільярдів, або трохи чи не три карбованці від кожної душі, живучої в Росії; на кожній же „російській душі“ лежить довгу по 61 руб., а на кожній сімї, що складаєть ся приблизно з 5 душ більш 300 рублів. А вони, ті бідні душі і не знають, що на них наложено такого камінця.

Самозванний депутат. Дня 21. марта в м. Малині київск. губ. до крамниці зайшов парубок в чумарці і серед бесіди назвав себе депутатом Думи Кірієнком. До сего він додав, що разом з ним виїхало „в народ“ ще 180 депутатів. Чутка про виїзд депутатів митю розповсюдилась по містечку та окрених селах і збрала натовпи народу. Дехто навіть шукав депутата на близшому вокзалі, але скрізь даремне: самозванний депутат як кризь землю провалив ся.

Поляки — гнобителями. Статя Берзона в „Zeit-ung“ під сьм поголовком викликала в польських кругах бурю невдоволення. В неділю відбули ся у Львові річні збори польських журналістів, на яких ухвалено резолюцію, в якій висказуєть ся жалі ізза того, що поет такого значіння як Берзон зняв таке „несправедливе“ становище проти Поляків „на підставі тенденційних інформацій“. За те запрошують вшехпольські журналісти Берзона до Галичини, щоб він „наочно переконав ся про суть польско-руских відносин“. „Ми не сумніваємо

ся — говорить ся в резолюції — що його осуд буде тоді вільний від пересудів і односторонніх впливів і випадє инакше“. Ми-б дуже собі бажали, щоб старши Берзон загостив до Галичини і особисто переконав ся про гниль вшехпольської господарки; тоді був би його осуд польско-руских відносин безсумнівно ще менше корисний для вшехпольців.

Ображений ученик. В осени минулого року вирок суду в Егері викликав велику сензацію, головню в учительських кругах. Учитель Мако Вайлшмідт в Найбергу назвав ученика з народної школи за його некоректне поведене — „лайдацкою“. Батько ученика заскаржив учителя за образу честі до суду. Повітовий суд в Аш увільнив учителя, однак окружний суд узнав учителя винним і засудив його на 20 К карн або на два дні арешту. Суд касацийний уневажнив сей засуд і увільнив учителя, мотивуючи се тим, що треба учителеви полишити, які вирази догани супроти ученика має він вибирати.

Англійський премієр і репрезентантки жіночої еманципації при чаю. Англійський премієр відїхував перед кількома днями до полудневої Франції. Коли він у вагоні сів при столі і чекав на чай, увійшли до вага призначеного лише для примієра, дві жінчини і непитачи ся нікого сіли при столі. Премієр не мав понятія, хто ті жінчини, що запустились з ним в говірку про буденні справи, аж поки по упльві десятих минут одна з пань, якій положене видалось надто комічним, — голосно не розсміялась. Обі пані представили ся йому яко репрезентантки жіночого руху в Англії. В бесіді зійшли вони на недавню акцію жінчин в цілї досягнення права виборчого, однак премієр був осторожним і не сказав ані слівця ні про ні соїтга, лише замітив: Мусите піти вишшою дорогою, ели хочете дійти до цілі. На сїм скінчилась аудієнція жіночих репрезентантів, бо в тій хвилі прийїс кельнер чай і премієр взяв ся енергїчно до него, заневажши жіноче питання.

Страшна пожежа знищила Фудіаму, торгове передміє Харбіну. Тисячі людей осталоє без криші. Шкода виносить около 4 мільйона рублів.

Кандидатура графа Штенберга. Як доносять часописи, рішило чеське агітарне сторонництво не пошрати кандидатури графа Штернберга.

Оповідки, іменованя і т. п.

Із укр. акад. тов. „Союз“. На загальних зборах вибрано слїдуючий виділ: Евсеїй Галензовський, канд. філ., голова; Ник. Дрогомирецький, студ. прав, заст. голови; Ст. Мак, студ. філ., Іий скаротар; Денис Маєр, студ. прав, Іий секретар; Еґен Маєр, студ. прав, бібліотекар; Денис Фрундає, студ. теолог., каснер; Кость Леандовський, канд. прав, контролор; Дмитро Лаґадин, студ. теолог., господар.

Засіданє головного Виділу „Жіночої Громади“ і „Мружика“ черновецького, відбуде ся в неділю 14. с. м. о годині 4. по пол. в робітні товариства, („Народний Дім“). — За Виділ: Е. Кузановська, голова; М. Трусовичієна, секретарка.

Нонікурс на місяця учителів з рускою мовою викладавою розписаний до кінца с. м. при школі в Нових Мамаївцях, Горішних Ширівцях і Топорівцях черновецького повіту, в Галібоці серетського повіту, в Горішних Мияшівцях радовецького повіту і в Панці сторожинецького повіту.

Із штуки і літератури.

„Ukrainische Rundschau“, річниц V., ч. 4. за цвітень. Зміст: „Die Polen als Unterdrückter“, von Björnstjerne Björnson; „Die ruthenische Universitätsfrage“, von Wolodymyr Kuschnir; „Die Erklärung der ruthenischen Universitätsprofessoren in Lemberg“; „Ein Schulbekenntnis“, vom gewesenen Reichsratsabgeordneten Basil Ritter v. Jaworskyj; „Ein Vorschlag zur Vernichtung des ukrainischen Volkes“, mitgeteilt von Iwan Krypiakewytsch; „Zur Geschichte der kulturellen Bestrebungen der galizischen Ukrainer“, von Dr. Roman Tustanowskyj; „Wofür?“ von Bohdan Lepkyj, aus dem Manuskripte übersetzt von Iryna K. M. Budz; „Allpolnischer Größenwahn“, von Wolodymyr Hnatytschyn; nochmals „Un danger pour l'Europe“; „Rundschau“. Виходить у Відні що місяця і коштує на рік 6 К. Редакція і адміністрація: Відень, XVII/3 Frauenfelderstrasse Nr. 2.

Купуйте книжочку: „Приписи про вибори до Ради державної“, видану д-ром Когутом. Ціна примірника 50 сот. Набути можна в друкарни „Рускої Ради“, Чернівці, ул. Петровича ч. 2.

Упрашає ся всі каси позичкові і щадничі, що оголошують в „Буковині“ свої загальні збори, аби рівночасно з рукописом вислали на адресу друкарні і належитість (1 кор.) за випечатанє оголошеня!

Адміністрація.

Ціна оголошень за одноразове їх поміщення: Ціла сторона 80 К., $\frac{1}{2}$ сторони 60 К., $\frac{1}{4}$ стор. 40 К., $\frac{1}{8}$ стор. 20 К., $\frac{1}{16}$ сторони 10 К., $\frac{1}{32}$ сторони 5 К., $\frac{1}{64}$ сторони 2 К. 50 с. — Анонси обчислюєся після об'єму місця не після малого тексту.

ОГОЛОШЕННЯ.

За рубрики: Надіслані і Оголошення редакція не відповідає.

При кількохразових або при річних замовленнях, значний опуст. **Дрібні Оголошення** малим друком (petit), числять ся по 4 с. від слова. Належистий за анонси марками поштовими не приймає ся.

Свій до свого!!

Виказ діловодства „Рускої Каси“ в Чернівцях.

За місяць марець 1907.

	Стан з поч. місяця		Збільшилось		Разом		Зменшилось		Стан з кінц. місяця	
	кор.	с.	кор.	с.	кор.	с.	кор.	с.	кор.	с.
Число членів	1226	—	19	—	1245	—	1	—	1244	—
Конто паїв	112062	20	772	50	112834	70	44	—	112790	70
Конто резервного фонду	14488	55	38	—	14526	55	—	—	14526	55
Конто щадних вкладок	196558	44	18394	91	214953	35	14906	23	200047	12
Конто реєс компту кр. бан.	159733	—	48577	—	208310	—	39635	—	168675	—
Конто нинш. чуж. капіталу	288473	—	36190	—	324663	—	35650	—	289013	—
Конто векселів	633927	—	118438	—	752365	—	105336	—	647029	—
Конто довжних записів	153505	50	—	—	153505	50	4643	09	148862	41
Конто відсотків	3425	41	4401	46	7826	87	1860	64	5966	23
Конто відсот. від вкл. щад.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Конто провізій	612	19	522	50	1134	69	—	—	1134	69
Конто адміністр. видатків	623	97	315	97	939	94	—	—	939	94
Конто платні	720	—	360	—	1080	—	—	—	1080	—
Конто чиншу	185	75	—	—	185	75	—	—	185	75
Конто інвентара	1000	—	—	—	1000	—	—	—	1000	—
Конто pro diversi	269	70	15	22	284	92	143	17	141	75
Конто дивіденд	2162	40	—	—	2162	40	32	40	2130	—
Конто страт і зисків	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Конто каси	5489	41	219018	58	224507	99	211257	46	13250	53
Конто податків	109	08	—	—	109	08	—	—	109	08
Конто ріжних паїв.	5632	50	—	—	5632	50	—	—	5632	50

Чернівці, 1. цвітня 1907.

Др. Стефан Смаль-Стоцкий.

Від позичок беремо 6 $\frac{1}{2}$ %.

Звичайні загальні збори каси пож. і щадн. для громади Смильці дол. відбудуть ся дня 21 цвітня 1907 о 1 год. попол. в хаті всіх місцевих руских товариств з отрим дивним порядком; 1. Справоздане з діяльності товариства з р. 1906. 2. Справоздане дотичне рокового рахунку, білянсу з р. 1906. 3. Доповняючий вибір 2 членів старшини. 4. Вильосоване і вибір членів ради надворчої. 5. Вибір каснера і назначене річної платні ему. 6. Народа дотична зиску з р. 1906. Василь де Томоруг, начал.

Звичайні загальні збори каси пож. і щадн. для громади Жадови відбудуть ся в неділю дня 21. цвітня 1907 в Народнім домі з таким дивним порядком: 1. Справоздане старшини і каснера за рік 1906. 2. Річний обрахунок білянсу за рік 1906. 3. Вибір 2 членів старшини. 4. Призначене платні каснерови за рік 1907. 5. Вільні внески і наради Михайло Яровий, нач.

Українська політична економічна і літературна газета

„НАША ДУМА“

Часопис присвячений потребам городського і сільського робочого люду.

В газеті писати муть члени Державної Думи. Газета має власних кореспондентів в Державній Думі і Державній Раді. — Виходить двічі на тиждень. — Передплата на рік 3 карб., на пів року 1 карб. 50 коп., на місяць 50 коп.

Редакція і Контора:

С.Петербург, Сергієвська 81 кв. 37.

Ред.-видавець: Я. С. Калениченко.

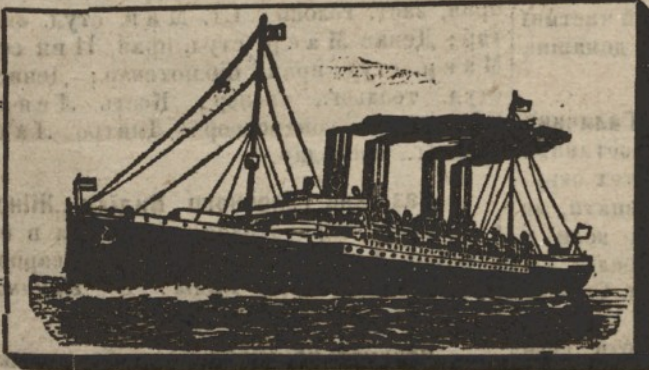
Видання „Рускої Бесіди“ і „Рускої Школи“ можна купити у всіх філіях „Рускої Бесіди“ і „Рускої Школи“ в друкарні „Рускої Ради“ і в книгарні І. Рехенберга.

Родимці! Вступайте в члени „Рускої Каси“. Один паїв вносить 40 К. від паїв платимо 6 проц.

Складайте свої ескади в „Рускій Касі“. Від видавця платимо 6 проц.

В КАНАДУ і АМЕРИКУ

Не жупуйте шкарти, доки не запитаєте ся в

Уважайте на номер 14 ул. Ратушева бо лиш там

знаходить ся Бюро Подорожж Гльобус 28 14—20 н. с.

прямо без пересідання

переправляє

найскорше і найдешевше

Вис. п. к. Правительством концесіон. міжнародно

БЮРО ПОДОРОЖИ

Гльобус

Чернівці,

ул. Ратушева ч. 14.

(Буковина).

Друкарня „Рускої Ради“ в Чернівцях

має на складі

Книги і друк для Каси райфайзенських.

(Steckenpferd-Lilienmilchseife)

МОЛОЧНЕ МИЛО З ЛЕЛІЇ,

Бергмана і С-ки в Дрезні і Тешині над Ельбою

після одержування щоденно писем в признанем, а і остане ся із всіх медичних мил найуспішнішим, проти соняшних випреків на шкірі, як також служить до одержання і плекання свіжої м'якої і рожевої пери. — Штука 80 сот. у всіх дрогериях, складах перфум і торговлях мила. 44 (8—50) п.

Голов. склад у Шмідта і Фонті на Чернівці, ул. Головна. (Enzenberg-Hauptstrasse)

Розповсюджуйте „БУКОВИНУ“ і „РУСКУ РАДУ“.

До Америки і Канади

найвигідніша, найдешевша і найпевніша їзда через

ЛІНІЮ КУНАРДА

Головне заступництво для

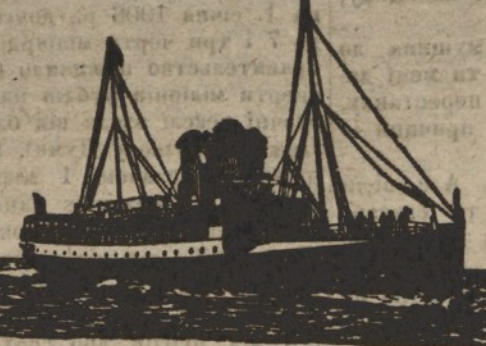
Галичини і Буковини

Львів, ул. Браєрівська ч. 6.

Заступництво для Буковини: Чернів.

ці ул. Головна (Енценберг) ч. 32.

104 34—52 п.

СКЛАД ТОВАРІВ Б. БАЛЬТІНЕСТРА МОЛОДШОГО

Чернівці, улица Головна-Енценберга ч. 3.

Отсим подає Вп П. Т. Наїсентелі до ласкавої відомости що надходять найновіші артикули весняні:

Склад

Капелюхів з ц. к. надвірних фабрик І. Генрик Іта у Відні, Черевки з ц. к. надвірних фабрик Антона Чапека у Відні, Осип Піхлер і Сими в Грапу, Ф. Л. Попера в Хрудімі коло Праги.

Дамські і діточа обув.
Дамські і діточі капелюхи.
Дамські і діточі рукавички.
Дамські і діточі парасолі від сонця і дощу.
Дамські і діточі рукавички і парасольки.
Дамські і діточі паньчохи.
Дамські і діточі гребінні і штіки.
Дамські і діточі підв'язки.
Дамські і діточі поясники.
Дамські і діточі шапочки.
Діточі убрания і жакети.
Парфуми мила і т. н.

Артикули до подорожж. спортові і Tennіс.

Найліпші тукраві і заграничні фабрикати

Мужеске біла.
Мужескі капелюхи фільцові і циліндри.
Мужескі краватки.
Мужескі рукавички.
Мужескі камизельки.
Мужескі домові черевки.
Мужескі парасолі і палички.
Мужескі хусточки.
Мужескі шапочки.
Мужескі шлейки.
Мужескі шкарпетки.
Мужескі тапки на листи і візитки.

Револьвери, стрільби до польованія і амуніція.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

З друкарні товариства „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарка,

За редакцію відповідає: Віктор Строч.

